

gach cruadail. Chuir na Laoich o na ghineadh sibh, le taic nam Beann, le misneachd an Dàn, 's le faobhar an claidheimh, na *Ròimhich* o shean, air ais do'n tìr chein, ged cheannsaich iad carran mhòr dhe 'n Domhain. 'S anns na blaraibh cian-iomraideach a thugadh anuadh, air feadh na h-Eorpa, 'n uair a bhagair Aintighearna na Frainge, gu ladarna, aon tigh-daorsa a dheanamh de 'n t-saoghal gu léir, sheas sibhse, mar bu dual, ri gualainn bhur Rìgh dhùthchasaich, gu calma, curanta, cunbhallach, bhur n-anamaibh bras 's'a chath, le meamnadh Ghaisgeach na Feinne, agus fhuair sibh, mar iadsan, moladh ann an dànaibh gach Dùthcha, nach leigear air diochuimhn gus an sguir na soluis neamhaidh a thomhas bhliadhnachan agus linntean.

Gum a fad a mhealas sibh an cliù sin a tha cho dlìgheach d'ar muinntir, anns gach deadh bheus agus deadh ghniomh. Lionmhor bitheadh 'ur sliochd mar Reultaibh nèimhe, cruadalach mar an darach nach còsnich sìan a gheamhraidh; a's gun robh saorsa, agus sonas, gu bràth, ag aiteachadh tìr nam Beann, 's nan Gleann, 's nam Breacan !!!

DO 'N UISEIG,

R'A H-'ORAN FEASGAIR.

'Fhilidh éibhinn	Gur spiorad thu
Sin, a dh'èireas	Bha fada 'n <i>dàn</i> ,
Do na spèuraibh,	Far nach mill ùine òigeal-
Far nach léur dhomh—	achd.
'S mi ga d' éisdeachd,	An guth o 'n chlàr
'S tric mi 'g éigheadh	Chuir gean air Saul
'N ann o <i>shéraph</i>	Bàrd bheag mo ghràidh?
Ghoid thu gleusan òrain sin?	No 'n Oisein àigh
O, 'èoin mo rùin,	Tha 'd riochd, gu h-àrd?
'S na ribheid chiùin,—	O! Rìgh nam Bàrd!
Le d' rann gun smùr,	Ma's e, cha nàr
'Sled' phronntachd lùth'r,	Ged tha 'n ceòl tlàth 'toirt
Tha mi 'n leth-dhùil	dheòire uam.